

opusdei.org

Prelaadi kiri (jaanuar 2009)

Uue aasta alguses kutsub Opus Dei prelaat Jumala lapseks olemise ime üle mõtisklema ja sellega silm silma vastu seisma. Aidaku Püha Vaim meil seda armastust nautida.

11.01.2009

Armsaimad, hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi.

Jõulupäevadel pöörame oma silmad ka Neitsi poole, kes täielikult ennast vastsündinu eest hoolitsemisele

pühendab. Millise armastusega võttis ta tema Petlemmas oma kätele ja hoolitses tema eest igal hetkel.

Hiljem, Natsaretis veedetud aastate jooksul ei püüdnud Maarja kunagi tema kõrvalt lahkuda: koos püha Joosepiga püüdsid nad Jumala poega humaanselt üles kasvatada, ümbritsedes teda oma armastusega, ning õppides tema juhtnööridest ja sõnadest. Nii oli Maarja nagu esimene ja parim Issanda jünger. Nüüd hoolitseb ta meie eest – igaühe eest meist – samasuguse armastuse ja pühendumisega, nagu ta hoolitses oma Poja eest, ja Kristus Ristil kinnitas meile, et Maarja on tõepoolest vaimseks emaks meestele ja naistele kõigil aegadel. [1]

Sellest hetkest alates ei lakanud Maarja hoolitsemast kogu inimkonna ja eriti laste eest, kes seda kõige rohkem vajavad. Seepärast, austades uue aasta alguses pidulikult meie Neitsi jumalikku Emadust, kutsub

kirik meid vaatlema Neitsi
armastusväärne hoolitsust ja tänama
teda kõigi tema heategude eest.

Sõna Lihakssaamine – nagu
tunnistame Usutunnistuses – sai
tõeks Püha Vaimu abil, koos Neitsi
Maarja vabatahtliku ja täieliku
koostööga. Selle saladusega, mis
kulmineerus Ristis ja Ülestõusmises,
lunastas Jumal meid patust ja kinkis
meile jumala lapseks olemise.
Möödunud päevadel lugesime püha
Pauluse, suure Kristuse ja
Evangeeliumi sõnumitooja sõnu, mis
on adresseeritud Galaatlastele, ja mis
kujutab endast suurt doktriini aaret.
*Apostel kirjutab, et kui aeg sai täis,
läkitas Jumal oma Poja, kes sündis
naisest, sündis Seaduse alla, lahti
ostma seadusealuseid, et me saaksime
pojaseisuse. [2]*

Sellel Pauluse aastal tahame arutleda
armastusega mõnede selle õpetuse
tähtsamate punktide üle. ”Meie ees

on – nagu ütles Paavst mõned kuud tagasi – suur pühak, mitte ainult oma konkreetse apostolaadi poolest, vaid ka erakorraliselt sügava ja mõjuvõimsa teoloogilise õpetuse pärast. [3] See oli tema, kes koos püha Johannelega, rääkis meile rohkem Pühast Vaimust ja selle mõjust kirikule ja kristlastele. Ma sooviksin puudutada siin kirjas lähemalt mõningaid selle õpetuse punkte, nii, et võiksime sügavamalt aru saada Trööstija tähtsuse suurusest kristliku eksisteerimise intensiivsemaks arenguks, eesmärgist, mille poole me püüdleme.

Apostlite tegudest võime lugeda, kuidas juhatas Püha Vaim kirikut esimestest hetkedest alates. Selle mõju – nagu jutustatakse selles raamatus – tuleb nähtavale püha Pauluse elus: sest kogu tema elu, alates pöördumisest kuni märtrisurmani, annab tunnistust

Parakleedi mõjust. Jumal valib ja pühitseb teda oma armu läbi ja juhatab koos Barnabasega ta oma ülesande juurde – ristiusku et paganate hulgas ristiusku levitada. Ta juhib teda apostellike reiside ajal, mis annavad tõuke Euroopa evangeliseerimiseks; ta annab talle teada, et ta peab nii Jeruusalemmas kui isegi Roomas Kristusest tunnistust andma.[4] Ühesõnaga, tema kohalolek ja tema tegevus eksisteerib kõikjal. [5] Pühitseja Vaimu osaluse tulemus esimeste kristlaste juures on nii ilmselge, et võiksime õigusega nimetada Apostlite tegude raamatut *Püha Vaimu Evangeeliumiks* .

Ärgem kahelgem, me võime tohutult kasvada ja areneda kontemplatiivsuse ja apostelliku efektiivsuse vaimus, kui me teda iga päev sagedamini appi hüüame, kui me palume, et ta juhataks meid oma armuga. Kui intensiivselt tahad sa

oma töödele üleloomulikku motiivi anda? Kui suure andumusega palvetad sa *Au olgu Isale, Pojale ja Pühale Vaimule* ? Kas tunnend vajadust, ennast tema kätte usaldada, igakord, kui tema Nime lausud? Püha Paulus ”ei piirdu oma kirjades ainult Püha Vaimu, kui dūnaamilise ja operatiivse Pühima Kolmainsuse kolmanda Persooni kirjeldamisega, vaid ta analüüsib ka tema kohalolekut kristlase elus.” [6] Jeesus Kristus on kuulutanud, et Isa ja ka tema ise tahavad rajada oma eluaseme nende hingedesse, kes tema sõna kuulavad ja kes teda armastavad. Ja ta lisas: *seda ma olen rääkinud teie juures viibides. Aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle Isa saadab minu nimel, tema õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen öelnud.* [7] Tänu jumalikule inspiratsioonile, mõtiskledes Apostel Püha Vaimu üle, ning ta mitte ainult ei selgita selle mõju kristlaste liikuma paneva jõuna, vaid ka kristlase

eksistentsi.. Tõepoolest, öeldakse, et Jumala Vaim elab meis (vrd. Rm 8, 9; 1 Kr 3, 16) ja et Jumal on saatnud meie südamesse oma Poja Vaimu. (Gl 4, 6) [8]

Me teame, et kogu kolmainsus armu abil õiglase hinges elab, aga selle kohaloleku meestes ja naistes, kes Jumalaga sõpruses elavad, võib küll Pühakstegeva arvele kirjutada. Traditsiooni kohaselt on seda kerge mõista: kuna pühitsemine on Jumala armastuse mõju, on enam kui arusaadav, et selle mõju selle isikule kirjutatakse, kes on Kolmainsuse rüpes peatoidust ammutav armastus, Püha Vaim; samamoodi, kui analoogselt loomine ja lunastuse sõna Jumal-Isa arvele kirjutatakse, kuigi kõik, mis Jumal maailmas teeb, on tehtud koos kolme jumaliku isikuga. Püha Kolmainsus tungib sügavaimale meie loodute olemusse ja lubab meil Isa lasteks olemise armu kaudu, Pojas,

Püha Vaimu kaudu väga intiimselt jumalikust elust osa saada.

Vatikani II Kirikukogu ütleb veel täpsemalt "Sedalaadne ja nii suur on inimese saladus, mis usklike kristliku ilmutuse kaudu särama lööb.

Kristuse läbi ja Kristuses niisiis muutub valu ja surma mõistatus heledaks, mis väljaspool

Evangeeliumit vaadatuna meid absoluutsesse pimedusse mähib.

Kristuse on üles tõusnud ja oma surma läbi surma võitnud ja meile elu kinkinud, milles meie, pojad Pojas, ühes Vaimus hüüame: *Abba, Isa* ". [10]

Jumala lapseks olemise kingitus tundub olevat suurim kingitus, mida me Jumalalt saanud oleme. "Selles seisneb meie suur väärtus: mitte ainult, et me oleme tema sarnased, vaid et oleme Jumala lapsed. Ja see on kutse - nagu ütleb Paavst – elada oma lapsepõlve, olles üha enam

teadlikud, et oleme kõik ühe suure Jumala perekonna lapsed. See on väljakutse, see objektiivne kingitus subjektiivseks tegelikkuseks muuta, mis meie mõtlemisele, käitumisele ja olemisele näo annab.” [11]

Kui tänulikud peame olema püha Paulusele, et ta Jumala poolt valitud tööriistaks oli, et meile ristiusu põhitõdesid uues valguses näidata. Kirjas Galaatlastele tuletab ta meelde, et Sõna sai Neitsi ihus Lihaks, et meie võiksime Jumala lasteks saada. Ja ta lisab: Et te olete aga pojad, siis on Jumal läkitanud teie südamesse oma Poja Vaimu, kes hüüab: Abba! Isa!”. [12] Nii saavad teoks püha Akvino Thomase sõnad: ”Nii, nagu Poja läkitamine Isa juurde juhata, juhatab Püha Vaimu saatmine usklikke Poja juurde”. [13]

Sellele tõeale vastavalt käituda, tähendas püha Josemaría jaoks ”suurimat mässu inimeste poolt, kes

ei taha elada nagu loomad ja kes ei rahuldu, kes ei leia rahu enne, kui nad Loojat kohtavad ja teda tunnevad”. [14] Seepärast lisas ta: ”Kas orjus või Jumalalapseks olemine – need on meie elu valikud. Kas Jumala lapsed või uhkuse, meelelisuse või hirmuäratava egoismi orjad, millesse ilmselt nii paljud hinged end mässinud on.” [15]

Jumal tahtis – nii kinnitas meie Asutaja ikka – Opus Dei vaimsuse aluseks ja vundamendiks on aktuaalne, elav teadmine Jumala lapseks olemisest; ja ta mäletas oma sõnade järgi isegi konkreetset ajahetke, mil Jumal selle nagu tulega tema hinge põletas. See kujundas loomisest peale meie vaimsuse iseloomujoont, kuid sai selge kuju 1931. aastal. Need olid inimlikult vaadates rasked ajad. Kuid ometi oli mul teadmine, et see, mis võimatuna tundus ja mida te nüüd täies ulatuses näha võite, kunagi tegelikkuseks

saab. Ma panin väga tugevalt tähele Jumala sekkumist, ta laskis mis minu südamesse ja minu huultele selle armastusväärse kutse vastupandamatu jõu tekkida: Abba! Pater! Ma leidsin ennast liikluse keskel, trammis. Tänav ei sega meie kontemplatiivset dialoogi; maailma möll on meie jaoks just koht palvetamiseks. Tõenäoliselt palvetasin ma kõva häälega ja inimesed arvasid, et olen hulluks läinud: Abba! Pater! Milline usaldus, milline rahu ja milline optimism antakse teile raskuste keskel, kui teate, et olete selle Isa lapsed, kes kõike suudab ja kõike teab.” [16]

Püha Josemaría soovitas kõigile, selle tõe üle sageli päeva jooksul juurelda ja püha Pauluse sõnadele mõelda: ”Nii näitab Vaim ise meie vaimule, et oleme Jumala lapsed. Kui aga oleme lapsed, siis oleme ka pärijad; me oleme Jumala pärijad, Kristuse kaaspärijad, kui me temaga koos

kannatame ja meid temaga koos ka ülistatakse. [17]

Alati on sobiv hetk, et süvendada endas Jumalalapseks olemist, aga nendel päevadel on see justkui kättesaadavam. Piisab, kui vaatleme Jeesuslast sõimes, tema Ema või püha Joosepi kätel. Meie Jumal on saanud kaitsetuks ja abituks lapseks ja selle kaudu võime olla ja tunda end Jumala lastena ja ilma mingisuguse hirmuta tema juurde tulla. Kui see siiski mõnikord mingil põhjusel raske peaks olema, mingem Maarja ja Joosepi juurde, ja palugem, et nad õpetaksid meile, kuidas võiksime suhelda Jumalaga samasuguse usalduse ja siirusega, nagu nemad. Palugem ka Püha Vaimu, kes hinges elab, et ta hüüaks meie südames – *Abba, Isa!* - nii, et vagaduse anni kaudu võiksime osa saada Jumalalapseks olemisest uues sügavuses.

Oma õpetuses rõhutab Benediktus XVI, "veel ühte teist Vaimule iseloomulikku aspekti, kui püha Paulus selgitab oma sidet armastusega. Apostel kirjutab: Aga lootus ei jäta häbisse, sest Jumala armastus on välja valatud meie südamesse Püha Vaimu läbi, kes meile on antud! (Rm 5,5) (...)

Vaim juhatab meid jumaliku elu rütmi, nii, et see on üks armastuse elu ja laseb meil sel viisil Isa ja Poja suhetest isiklikult osa saada." [18] Mõelgem, mida need sõnad tähendavad? Tänu toetusele, mis meid Kristuses Jumala lasteks teeb, oleme me juhitud Pühima Kolmainsuse ellu, mis on õnnis ja teeb üliõnnelikuks. Meie, armetud savist olevused võime Kristuse südame löökide järgi kaasa lüüa. "Vaim vormib meid oma pühakstegeva jõuga Kristuse sarnaseks. See on tõepoolest nagu Kristuse, meie Lunastaja vorm või

struktuur ja talletab meie mällu enda kaudu pildi Jumalast.” [19]

Kolmekuningapäev ja Issanda ristimise püha näitavad meile Püha Vaimu pidevat mõju. Ta juhatas kolm kuningat Petlemma ja laskus nähtavalt alla, meie Issanda peale Jordanis. Nii näitas ta, et Kristus oli tõepoolest oodatud Messias. Õppigem avama oma süda Pühakstegevale Armule. Vaadelgem sagedamini, seda kutset, mida Jeesus ristimise ajal Johannese kaudu rõhutas: ”See on minu armas Poeg, kellest mul on hea meel”. [20] Kirgastumise hetkel kõlas see veel tungivamalt: ”See on minu armas poeg, kellest mul on hea meel, teda kuulake” [21]

Suheldes Püha Vaimuga peame olema peenetundlikult kuulekad, et astuda dialoogi ning et Meistri õpetusest, tema liigutustest ja sõnadest tõhusaid järeldusi teha. See kuulekus annab meile võimaluse

avastada, kuidas saaksime ja peaksime pühitsema oma tavalist elu, ja endale teatavaks teha, et kogu meie elu peaks seisnema selles, et vestleme Jumalaga ja jutustame ka teistele inimestele temast.

Püha Josemaría sünniaastapäev 9. jaanuaril ja tema ristimise päev 13. jaanuaril tuletavad meile samuti meelde Trööstija lähedust.

Kasutagem meie Isa eestkostet, et võiksime kõik Püha Vaimu impulsid vastu võtta ning lõpmata truud olla, nii nagu püha Josemaría seda kogu oma elu ajal olla püüdis.

Ma tean, et te peate silmas püha Raafaeli esimese ringi aastapäeva 21. jaanuaril. Nende *kolme, kolme tuhande, kolmesaja tuhande, kolme miljoni* hulgas olime ka meie. Ärgem unustagem, et Jumal annab igaühele meist võimaluse tõhusat apostolaati teha, kui me "tõeliselt" euharistlikud oleme.

Kogu armastusega õnnistan teid.

teie Isa

+ Javier

[1] Jh 19, 25-27

[2] Gl 4, 4-5

[3] Benediktus XVI, jutlus
üldaudientsil, 15.11.2006

[4] Ap 13, 2-4; 16, 6-10, 22-23; 23, 11;
27, 24

[5] Püha Josemaría, „Kristus läheb
mööda”, n. 127

[6] Benediktus XVI , jutlus
üldaudientsil, 15.11.2006

[7] Jh14, 25 -26

[8] Benediktus XVI, jutlus
üldaudientsil, 15.11.2006

[9] Paavst Johannes Paulus II,
Entsüklika "Dominum et
Vivificantem", 18.V.1986, n.32 ja 52

[10] Vatikani II Kirikukogu,
"Gaudium et spes", n. 22

[11] Benediktus XVI, Jutlus
üldaudentsil, 15.11.2006

[12] Gl 4, 6-7.

[13] Püha Akviino Tomas, Jh.
Evangeeliumi, 14, 26, kommentaar

[14] Püha Josemaría „Jumala sõbrad”,
n.38

[15] Sama

[16] V.de Prada, „El fundador del
Opus Dei”, (Opus Dei asutaja), I, n.
389-390

[17] Rm 8, 16-17

[18] Benediktus XVI, jutlus
üldaudentsil, 15.11.2006

[19] Püha Cyril Alexandriast,
Paasatseremoonia

[20] Mt 3, 17

[21] Mt 17, 5

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-jaanuar-2009/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-jaanuar-2009/) (09.08.2025)